

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระฐานิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๕๓

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลจังหวัดสงขลาส่งคำโต้แย้งของ นายอนันต์ จันทร์รัตน์ กับพวก จำเลย ให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดสงขลาส่งคำโต้แย้งของ นายอนันต์ จันทร์รัตน์ กับพวก จำเลย ในฐานะผู้ร้องว่า การที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ ประกาศอัตราดอกเบี้ยสูงสุดโดยอาศัยประกาศของ ธนาคารแห่งประเทศไทยและเรียกเก็บดอกเบี้ยสูงสุดจากจำเลยเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะจำเลย เป็นผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อเท็จจริงโดยสรุป

๑. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายอนันต์ จันทร์รัตน์ ที่ ๑ นางลำจวน จันทร์รัตน์ ที่ ๒ จำสืบเอก สมณิตย์ จันทร์รัตน์ ที่ ๓ เป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๔๘/๒๕๕๒ เรื่องผิดสัญญา บัญชีเดินสะพัด กู้เบิกเงินเกินบัญชี บังคับจำนอง คำประกัน โดยให้จำเลยทั้งสามร่วมกัน ชำระหนี้แก่โจทก์เป็นเงิน จำนวน ๔,๖๖๕,๐๑๐.๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี ของ ต้นเงิน ๓,๓๓๘,๐๓๓.๓๖ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๖๕๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ กับทั้งโต้แย้งว่าผู้ร้องเป็น ผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่จะไม่ต้องชำระดอกเบี้ย ในอัตราสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดให้แก่โจทก์ การที่โจทก์คิดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดจาก ผู้ร้องในฐานะผู้บริโภคจะกระทำมิได้ ดอกเบี้ยที่จะเรียกเก็บตามฟ้องโจทก์เป็นโมฆะ ศาลจะบังคับ ให้จำเลยชำระแก่โจทก์มิได้

๓. ผู้ร้องยื่นคำร้องและศาลจังหวัดสงขลาได้ส่งเรื่องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือ ข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๕๗ สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย บัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องบัญญัติให้มืองค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย กฎ และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๖๔ ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือ คู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่ง ความเห็นเช่นนั้นตามทางการ เพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ บัญญัติให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค แต่ต้องเป็นไปตาม ที่กฎหมายบัญญัติ และกฎหมายดังกล่าวที่ตราขึ้นตามความเห็นของตัวแทนผู้บริโภคด้วย แต่ผู้ร้องขอ ให้วินิจฉัยว่าผู้ร้องเป็นผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ หรือไม่ ไม่ใช่การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่เป็นกรณี ขอให้แปลความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ผู้ร้อง จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุดังกล่าวมา จึงให้ยกคำร้อง

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ